

C F G C D

Rec: Aú!

- D A
1. Včera sem posluchal na desce Dobeša,
D
braly mě mory, hned vam řeknu, proč,
A
dost divno bylo mi, hruza mě obešla,
D
jako když v dřevě se zavrti červotoč.
2. Zpíval tam o trenkách nepěknou baladu,
že pry su trenyrky z gati to nejlepší,
tož to se usměju jak chachar na mladu,
nic mě to nestoji, myslim si ale svy.

G D
R: Dobešu, Dobešu, kaj si dal pokoru,
E A
všichni tě viděli, tuž nech tě vezme dás,
D A
obalku tlustu jak hraniční zavoru
D
strkal ti kapsy Blažek a Adidas.

G A D A D
*: Co sa dalo robit', chacha ...

3. V trenyrkach, chachare, zkus La Manche přeplavat',
Venclovsky prubnul to a nic se něchlubi,
dřiv nežli udělal tři tempa doprava,
už je měl u kolen a faral do hlubin.

Rec: Na New York? Na Hradec!

4. Představ si Jarmilu, jak, oči zasněně,
s usměvem přiblblym vzpomina na synka,
tož to by musela mět' je snad skleněně,
aby se usmala na chlopa v trenyrkach.

R: Řek' by ti Vaclav Klaus: pořid' si šupleru,
všecko si spočítaj a trenky dobře změř,
pak jich pul odstřiхни, odevzdaj do sběru,

G D⁷ G C G D⁷ G D

ze zbytku na troje slipy hned dostaneš.

Rec: Umím! Leda prd!

5. Dobešu, nedělej, porno si sledoval,
lezly ti oči ven jak červi z perniku,

všecko sme viděli zblizka aj ze všech stran,
viděl si trenky tam? Ja ani z rychliku!

R: Na závěr chcu ti říct, když si tu hostoval,
tuž jsem tě pozval k nam, nedělám vtipy,
mám vážnú obavu, kdyžs' u nás nocoval,
neměl si náhodú pod trenkama slipy?

- C
1. Je neděle a na chodbách to voní
F C F
rajsky a svíčkově, a taky zelím,
C
výfuky přehluší zvon, který z dálky zvoní,
F C F
vaří se oběd, no a to je celý.
- Ami D
R: Internát, život, penzion - tři body paraboly,
Ami D
už sedm let tu není on, a klouby věčně bolí,
Dmi7 F
manželství, pohřeb, samota a třetí dveře zprava,
Dmi7 G
život se pekně zamotá, to se tak někdy stává.
2. Je neděle a babičky dnes vaří
rajsky a svíčkově, a taky z nudy,
rádia vyhrávají' a dechovkám se daří,
patnáctkrát trubka, no a jednou dudy.
- R: Babička Majka jediná si brouká svoje dža-da-da,
jó, tenkrát život začínal, jó, tenkrát byla mladá,
trochu se zhoupne v kolenou, zkusí si tři-čtyři kroky,
vzpomínky, ty jí nevezmou ti, co jí vzali roky, jó, vzali roky.
3. Je neděle a babičky se sluní
rajsky a svíčkově a hrozně křehce,
z třiceti pokojů dál česká duchna duní,
babička Majka, ta ji slyšet nechce.
- R: Odlišný měla názory, a to je velká vina,
tak ji vyšoupli ze školy, strčili do kravína,
při každým slavným výročí dechovku do ní cpali,
snila, že se to otočí, nikdy ji nedostali, hm, nedostali.
4. Je neděle a babičky se mají
rajsky a svíčkově, budiž jim přáno,
hvězdnej prach dosedá do vlasů krásné Máji
C F C
a sám Count Basie vjíždí slavobránou, slavobránou, slavobránou.

Balada o Marii

Bokomara

Emi D Emi
1. Marie s Lucií a Janem,
D G A
máma a děti, žádnéj chlap,
Emi D Emi
lavička v stínu pod kaštanem
D Hmi Emi G D/F# Emi
a tranzistorák - starej křáp.

2. Marie s Lucií a Janem,
už měli dost těch jeho piv,
navěky sami nezůstanem,
a tři - to už je kolektiv.

G D Ami
R: Marie s Lucií a Janem,
G D Ami Emi
neodeslaný inzerát,
G D Ami Ami⁷
a v křesle stářím ošoupaném
C D Hmi Emi
u televize večer spát.

3. Marie s Lucií a Janem,
melta je mlékem šedivá,
tři ptáci krouží chladným ránem,
a žádný z nich si nezpívá.

4. Marie s Lucií a Janem
jak z pláten vlámských malířů,
o hladu čteš si nepoznaném
z očí těch prázdných talířů.

R: Marie a její dvě děti,
chleba se člověk nenají,
čas vleče se a život letí,
a ti tři ještě hledají.

Betlémský příběh

Bokomara

- D** **A** **Emi** **G**
1. Na malém náměstí krále Davida
 D **A** **D**
dva počtáři z nudy sčítají lid,
 Emi **G** **D**
psík, co se zaběhl, neví už, kudy dál,
Hmi **A** **D** **A**
má žízeň, má hlad a nemá kam jít,
G **E** **A** **D**
ve městě Betlémě nemá kam jít.
2. Zakňučí strachem, úzkostí zavyje,
pak ucítí něžnou hladící dlaň,
mandlový oči a břicho má Marie,
dnes večer, Bože, se člověkem staň,
ve městě Betlémě člověkem staň.
- G** **A** **Hmi**
R: Zpívám tu koledu na sklonku času,
 E **Emi** **A**
snad dírou v ozónu slyší mě Bůh,
G **D** **A** **Hmi**
nestojím o slávu, peníze, krásu,
 E **A**
chci čistou vodu, chleba a vzduch.
3. Pojď, spolu půjdem se poklonit Ježíšku,
půlnoční zvony nám do kroku zní,
máš oči mandlový, má láska v kožíšku,
ty tvoje oči už viděl jsem dřív,
ve městě Betlémě viděl jsem dřív.
4. Kolik je Herodů, kolik je náměstí,
kolik je psíků, bratříčků mých,
kdekdokdo z nás zabloudil, komu se poštěstí
napít se z dlaní Mariiných,
ve městě Betlémě Mariiných.
- G** **D** **A** **Hmi**
R: + nestojím o slávu, peníze, krásu,
 E **A**
chci čistou vodu, lásku a vzduch ...

- Emi** **D**
1. Bělásek na sklonku léta
Emi **D**
se do mých vlasů snes',
Emi **D** **C** **H⁷**
po všech krajích, co létal,
Emi
stejně nic nepřines'.
2. Bělásek tykadly tyká:
"Ahoj, jsem tady sám,"
máma mi s úsměvem říká:
"Tak, holka, vítej k nám."
- G** **D** **C** **D**
R: Na louce maliny zrají pod křídly bělásků,
G **D** **C** **D**
holčičí sny zatím tají, že tu jde o lásku,
C **D**
o slunce, o zlatou minci,
G **H⁷** **Emi**
kde tě mám, kde tě mám - zakletý princí?
3. Bělásek, co létem voněl,
z mých vlasů odletěl zas,
Emi **D**
v zrcadle našla jsem po něm
C **H⁷** **Emi**
svůj první bílý vlas.

Bílá paní

Bokomara

1. Je déšť, zima a noc a vítr tiše zuří,
křestané spí sladce, jak píšou na věncích,
a jenom bílá paní chodí po cimbuří,
chodí už třista let a nemá absencí.

R: Kde jsou noční příplatky a kde je dovolená,
dešatné, rizikové, valorizace,
jde s hlavou vztyčenou a ani nezasténá,
a nejspíš ani nezná zákoník práce.

2. Je déšť, zima a noc a vítr divnou zpívá,
jen psové u své boudy žalostně zavýjí,
z cimbuří bílá paní do černé tmy se dívá
a čas ji šichtu měří železnou rafijí.

R: Kdy jí ta šichta skončí a co ji po ní čeká,
pro koho se strojí, drží linii,
kastelán notorik a žena na něj štěká,
a rytíři už tady asi nežijí.

3. Je déšť, zima a noc a vítr ztratil kabát,
my ztratili víru a srdce nehřejí,
a jenom po cimbuří chodí žena slabá,
chodí už třista let s láskou a nadějí ...

1. D G D G
1. Za dne se zatmívám a svítím do noci,
 D G D G D
 krátkozrakou mám dlaň, ušmudlané oči i obočí.
2. Já hledala pohledem, hledala po hmatu
 sněženky pod ledem, svou zemi návratu.
3. Jaro mě obešlo, nic se mi nevedlo,
 zubaté sluníčko srdce mi ujedlo.
4. A po tom hledání plakala do trávy,
 bylinky voňavé, která mě uzdraví?
5. A co vy po cestě kolem mně spěcháte,
 vrostla jsem do země, snadno mě poznáte.
- 6.=1.

- C** **G7**
1. Moja stará buší na Centrálce, kemo, to je věc,
C
s mrtvolama o přestávce leze na tanec,
F
s mrtvolama potancuje, potom trochu pošpásuje,
G7 **C F**
no, a chlastem to skončí nakonec.
- F**
R: Na Centrálce veget jako kráva,
C7
v jednom kuse fučí se tam tráva,
mrtvoly tam poskakujó na place,
F
zase jedna extravagance,
na Centrálce veget jako kráva,
Bb
mrtvoly maj' taky svoje práva,
F
majó svoje nezávislý vodbory,
C7 **F**
só to mrchy, tyhle mrtvoly.
2. Moja stará buší na Centrálce, háček jako bék,
tympl dobré má jak sviňa, to bych teda řek',
hraje karty, taky kostky, zapíjí to flaškou vodky,
s mrtvolama je kámoška až za hrob.
- R:
3. Mrtvoly a moja stará - mančaft jako křen,
na Centrálce hrajou fotbal, uteče jim den,
a když už se dotukajó, věncama se počastujó,
jsou bez rozumu z rumu z konzumu.
- C7** **F**
R: + só to mrchy, tyhle mrtvoly, tak!

Cikánské štěstí

Bokomara

1. Když přijdou chvíle dlouhý jak šňůra na prádlo,
krev ve mně řídne, že dlouho se nic nestalo,
vytřepu rytmus z rukávu,
malou panenku klíčkem natáhnu,
malou tanečnici z porcelánu,
mezi cikánkami bílou vránu.

- R: Jen pro mně tančí, rukama tleská,
je celá snědá, od potu lesklá,
[: zpívá a tančí, korálky chřestí,
tohle je pravé cikánské štěstí. :]

2. Hej, ty má panenke štíhlá a snědá,
s náramky na rukou živou tě hledám,
až já tě najdu, z housliček tě vyzpívám,
stužkou modrou omotám,
zas ve mně zapálíš ten horký plamínek,
holínkou zadupeš bolavý kamínek.

R:

Na na na ...

E **A**
1. Marušce táhne na čtrnáct,
F#mi **H**
ráda čte Filipa a Bravo
E **A**
a líbí se jí Michael Knight,
F#mi **H**
chtěla by se s ním toulat travou.

2. To její otčím nechte nic,
snad jenom čárky z pivních tácků,
a ze všech metod výchovných
ovládá nadávky a facku.

E **A** **H**
R: Maruško, skončila ti poklidná sezóna,
E **A** **H**
čekají tě čtyři roky pekla,
E **A** **H**
těžko se dovolat citu či zákona,
E **A** **H**
otčím je divnej, matka vzteklá.

3. Že jsem ji plácl přes zadek,
proto jí přece neubude,
já chci mít doma pořádek,
jak řeknu, hergot, taky bude!

4. Proč se ta holka zamyká,
má nějak roupy v osmý třídě,
snad nestydí se fotříka,
takovejch ve vaně už jsem viděl.

5. V košilce, která sluší ti,
nejdeš spát, protože se stydíš,
otčím si klidně rozsvítí,
černej klín přes tu látku vidí.

R:

6. To není domov, to je klec,
když okradou tě o soukromí,
co ti chtějí vzít nakonec,
až dočista tě zlomí, zlomí.

7. Jak jen to jde, tak utýct pryč,
svěřit se náhle není komu,
jako cejch pálí v ruce klíč,
když po schodech se vracíš domů.

8. V románech, tam je čistej svět,

tam nemaj' chlapi divný oči,
s Alenkou za zrcadlo zpět,
a svět se točí, točí, točí, točí, točí.

E **A** **H**
R: + otčím je divnej, matka vzteklá ...

Ami G Ami G Ami G Ami G
1. Ty to nemáš ujasněný, zbled' jsi jako křída,
Ami G Ami G Ami G Ami G
lovíš palcem popel z pěny a každý tvůj pohyb hlídá.

Ami G Ami G Ami G Ami G Ami
R: Detektor, co se může stát, ptáš se, co se může stát,
G Ami G Ami G Ami
hlavně nesahej mu na něj, Karel to nemá rád,
G Ami G Ami G Ami G Ami G
Karel to nemá rád, Karel to nemá rád.

2. Propojeni spoustou drátů, jsou to jenom lidi,
mozek plave v destilátu, nezapomeň, že tu slídí.

R:

3. Vejce k věci, vrána k vráně, pravda ruce špiní,
zazní tak nečekaně, nedotiká v hrací skříní.

R:

4. Ve všem prachy, za vším žena, poslední vpich pod páteří,
konta, styky, data, jména, a každý tvůj pohyb měří.

Ami

R: + nemá to rád!

- G D Emi Hmi
1. Tak už mi ten automat zase sežral korunu,
C D G Ami G Ami D
ani si neutřel ten svůj ciferník,
G D Emi Hmi
já už do něj korunu nikdy házet nebudu,
C D G Ami D G
vždycky si odhrkne a pak už nic.
2. To v jednom starým kostele je z porcelánu černoušek,
kterej má dušičku křehkou jako sníh,
když mu do ruky vložím třeba jenom dvacetník,
vysekne poklonu jak tanečník.
3. Snad by to působilo jak mírový kalumet,
kdyby ten automat zahrál třeba, snad,
za tu moji korunu digitální menuet,
abych si v klidu moh' zatancovat.
4. Nakonec to dopadne jednoho dne se mnou tak,
že mě ten automat spolkně i s korunou,
a tam uvnitř přístroje mě malinkej a drsnej chlap
C D C D
za tuhle písničku přeřízne cirkulou ...

G D C
*: Žáci školy pomocné a Jaryna s nima
G D C
pili víno, víno ovocné, řvali "Svět je prima!"

G D Ami C
R: [: Jaryna, Jaryna, Jaryna, Jaryna. :]

Emi A
1. Měli jsme ve snech holek plné noci
Emi A
a tetování uhrů všude po těle,
Emi A
holili jsme se jenom pro ten pocit
Emi A Emi A
alespoň před zrcadlem vypadat dospěle
Emi A
a na zrcadle z mušinců a akné
Emi A
suhvězdí Panny dnes novami temnělo,
Emi A
studijní výsledky nám byly houby platné,
G D Ami(C)
[: ze všeho nejvíc mysleli jsme na tělo. :]

R:

2. Šlukla si startku a potom do polibku
kouřový perpetuum mobile vložila,
s očima dokořán, tak do mých plicních sklípků
znuděně, znaveně, dusivě vstoupila,
byli jsme pyšní na to, že jsme chudí,
a kdo měl na litr, ten byl ten večer král,
chutnala ovocným vínem, sluncem rudým,
[: pod tričkem na jabkách rybíz se červenal. :]

R:

3. Že jsem měl vína dost a klíč a byla zima,
zůstala se mnou klidně v bytě do rána,
když jsem ji svlékal, řekla jenom: prima,
jenom mi, hošánku, neuplet' fakana,
vypnula plotýnku a otevřela dveře,
svítání šedlo v každý vteřině,
Jaryna odcházela a já zůstal ležet,
[: voněl jsem ke svejm prstům, k její peřině. :]

4. Pak mi ji přebral zpět Dežo ze zvláštní školy
a já se v lese opil rudou sladkostí
a tu mou bolest roznes' vítr do okolí

a moje chvění přenes' osikám do listí,
teď už se stydíme i za to, že jsme chudí
a že jsme pluli v pekle i v oblacích,
jenomže ovocný víno a slunce rudý
[: ten hloupej nápěv nám občas navrací. :]

G **D C** **G**
R: + Jaryna, Jaryna, Jaryna, Jaryna, Jaruška ...

1. Možná mi závidí, že žiju vesele,
 D/F# G C D
 kolik si vydělám vleže a z postele,
 Emi Hmi C Hmi
 myslej' si, že mám v punčoše jmění,
 Emi A C D G
 no, vono to vždycky tak docela není.
2. Jsou chlapi voňaví jak vítr nad mořem,
 a jiný, jak to říct - zkuste spát s úhořem,
 postel je stejná, jména se mění,
 no, vono to vždycky tak docela není.
- R: Jsou v našem salónu příjemný poměry,
 G D
 zrzavý Irky, ty obzvláště letí,
 G D
 štamgasti říkají: počkám si na Mary,
 G D
 první jde honák a pastor až třetí.
3. Ten, kdo je samotnej, at' se dál netrápí,
 knížky jsou pro mnichy, ženská je pro chlapy,
 každěj tu stojí o pohlazení,
 no, vono to vždycky tak docela není.
- R: Jsou v našem salónu sem-tam i aféry,
 před každým prahem najde se smetí,
 štamgasti říkaj': počkám si na Mary,
 druhej jde šerif, pastor až třetí.
- 4.=1.

1. V nejkratších nocích samotnému těžko spát,
 D **Ami** **G** **D**
 Ami **G** **D**
samota něžně dlaní polštář pohladí,
 Ami **G** **D**
ztratíš-li dívku, ztratil jsi své jméno snad,
 Ami **G** **D**
bez jména osamělým srdcím těžko žít.

D **Ami** **G** **D**
R: A láska právě zkouší bílou křídou psát
 Ami **G** **D**
to tajný jméno, který jednu sám jí dáš,
 Ami **G** **D**
kouzelnou přízví můžeš jednou-jedinkrát
 Ami **G** **D**
přišít své jméno cizí dívce na polštář.

2. Tisíc je skřítků v růži, v lístcích čajových,
tisíc je najád, které tančí v dubinách,
tisíc je kouzel, tisíc štítků na dveřích,
tisíc je kroků přes ten jeden pravý práh.

R:

3. Vybírej dívku, která tajný slova zná,
vybírej toho, kdo má v očích tajemství,
pak přijde ta chvíle, kdy ti nový jméno dá,
na míru šitý krásný nový jméno tvý.

D **Ami** **G** **D**
R: + kouzelnou přízví můžeš jednou-jedinkrát
 Ami **G** **D**
přišít své jméno cizí dívce na polštář ...

1. Zase se cítím jak kamínek v ponožce,
 C G D
 C G D
 týdny se zpožďují, dny nejdou přesně,
 C G D
 malý psí hovínko na cizí rohožce
 C G A D
 působí komicky vždycky a věčně.
2. Báby všech vrátnic mi rvou z ruky občanku,
 na čáře vrážím do lhostejných těl,
 típnu své cigáro správcový o schránku,
 zazvoním na sebe - někam jsem šel.
- R: Nohatá Simona z pátýho netuší,
 C G A D
 C G A D
 že její oči jsou hluboký tůně,
 C G A D
 nervózní ratlík ji táhne ven ze dveří
 C G A D
 a za ní v ovzduší zůstává nahořklá vůně.
3. Omámen vůní jsem rozlítej na schodech,
 sousedka kukátkem funí až sem
 a stará lítá furt v nějakejch obchodech,
 už táhne párky, Špígl a křen.
- R: V bedýnce sobota Šimků a Krampolů,
 večer se táhne jak rýžovej nákyt,
 namísto vůně jen smrad párků v kastrólu,
 a mně se nedaří tu vůni vrátit,
 D
 tu vůni vrátit, tu vůni vrátit, jé, jé, ...

Když nejsi se mnou

Bokomara

1. Jseš kostka cukru v kávě, kamínek spadlý z římsy,
kolečko z hodinek, breviář vzpomínek,
prsten ztracený v trávě kýmsi.

R: Když nejsi se mnou, se mnou, se mnou,
když nejsi se mnou, se mnou, se mnou.

2. Jseš chladná špička rtěnky, jseš vložka, která lepí
se na podrážky bot, jseš uzavřený vchod,
z rozbité sklenky střepy.

R:

*: Se mnou jseš správně vzorná, vždycky víš, kdo a s kým,
visíš mi v zádech jako torna, můj milující stín,
můj stín, můj stín, můj stín.

3. Jseš černobílá fotka cesty, co za glóbusem
někde se klikatí, mince, co neplatí,
a třpytíš se jak kapka s džusem.

R:

4. Jseš odložené sako, jseš prohraná bitva,
jedna z posledních, chladná jako sníh,
chladná jseš jako břitva.

R:

*: Říkáváš: hlavně, že jsme spolu, jenomže chvílemi,
když ty chceš vzhůru, já chci dolů, tak zůstáváme v přízemí,
v přízemí, v přízemí, v přízemí.

Ami Emi⁷ Dmi Emi⁷ Ami Emi⁷ Dmi Emi⁷
 1. Že ti to nevadí, že právě dostal jsem nápad,
Ami Emi⁷ Dmi Emi⁷ Ami Emi⁷ Dmi Emi⁷
 že ti to nevadí, že budu zpívat a hrát
Ami Emi⁷ Dmi Emi⁷ Ami Emi⁷ Dmi Emi⁷
 o tom, že nechápu, co bych měl tak snadno chápat,
Ami Emi⁷ Dmi Emi⁷ Ami Emi⁷ Dmi Emi⁷
 snad ti to nevadí, že ti dnes nebudu lhát.

Ami Emi⁷ Dmi Emi⁷ Ami Emi⁷ Dmi Emi⁷
 R: Nejsem sám, koho to napadlo, nejsem sám,
Ami Emi⁷ Dmi Emi⁷ Ami Emi⁷ Dmi Emi⁷
 nejsem sám, to blbý divadlo, nejsem sám.

2. Že ti lhát nebudu - jak je to docela snadné,
 najít se uprostřed v prázdnosti čtyř bílých stěn
 a šplhat vzhůru, teď, když už jsme docela na dně,
 po laně spleteném ze lží se vydrápat ven.

3. A oni čekají, zda padne orel či panna,
 obludné zrcadlo sem dolů natočené,
 a nic víc nechtějí, než zas jen naříznout lana,
 názorně ukázat: vidíte, tak takhle ne!

R:

4. Protože tuší zas, že pro ně semínko zbude,
 jak stonky břečťanu plazí se okolo nás,
 zase ten plevel se po stěnách rozrůstá všude,
 zapouští kořeny - přichází zas jejich čas.

R:

Krásné ženy nemají to snadné

Bokomara

- C** **F** **G**
1. Jediná šance je utajit adresu,
C **F** **G**
utajit telefon, ke všem být chladná,
C **F** **G**
předstírat hluchotu, předstírat noblesu,
Ami **G**
je tisíc možností, a vlastně žádná,
F **C**
krása je dočasná, a přece zrádná,
F **C**
být středem vesmíru, docela na dně,
G# **C**
můzou všech básníků, jen stránkou v notesu,
Bb **F** **C**
ne, krásné ženy nemají to snadné.
2. Nápadně žádoucí snáší se tramvají,
leží ji u nohou snad celičká Praha,
a oči mužů ji potají svlékají,
takže má pocit, že je stále nahá,
že tisíc nehtů ji na kůži sahá
úšklebky bolavé, úšklebky chladné,
a ústa úlisná stále ji šeptají:
ne, krásné ženy nemají to snadné, snadné.
3. A báby ve frontách na tučné kotlety,
hlavy si vykrotí: řeknu vám, paní,
jak se tu natřásá, já je znám, tyhlety,
ani "bú" neřekne, koukejte na ni,
nás - slušnejch ženskejch se ve frontě straní,
celý dny válí se, to se to mládne,
měl by bejt paragraf na tyhle kokety,
jo, krásné ženy nemají to snadné, snadné.
4. Tak nějak zvyknou si, daň kráse zaplatí,
jenže čas řítí se, sešlápne pedál,
leccos jde zachránit alespoň prozatím,
make-up jim zpočátku zestárnout nedá,
pak čím dál častěji zrcadlo hledá,
ty nitky ve tvářích, a plet' si vadne,
strašné je pochopit, že se nic nevrátí,
ne, krásné ženy nemají to snadné, snadné,
snadné, snadné, snadné, to snad ne ...

1. Marie umí tolik zvláštních slov:

D D/C G/H
C G/H D
gabardén, fiží, průramek,
 D/C G/H
a koukám na ni přes okenní sklo,
C A D
dveře jsou věčně na zámek,
C G D
rozmlouvá se šicím strojem,
C G D
když šije šaty pro jiné,
 D/C G/H
v ateliéru nad pokojem
C A D
schází se Paříž s Londýnem.

C G D C G D
R: Večer si rozsvítí lampion, pustí si ohraný valčík,
C G D C G D
krejčovské panně se ukloní, [: a potom naboso tančí. :]

2. Marie umí tolik zvláštních vět:

ten dekolt, madam, hlouběji,
tady vám, prosím, aplikuji květ,
kosatec značí naději,
vyzkouší si cizí šaty
a tančí mezi zrcadly,
má něžně růžové paty
a hrudníček propadlý.

3. Marie umí tolik zvláště žít,
tichá jak výhled do dvora,
přistříhnout, srovnat, potom zapošít,
nůžky, cit, nit pokora,
v těch šatech ženy se líbí
a inspirují básníky,
jenom ji nikdo nepolíbí,
má v ústech věčně špendlíky.

R:

Lhota jménem Nazaret

Bokomara

- Ami** **Dmi7 G** **Ami Dmi7 G**
1. Vesnická tancovačka v Povýšené Lhotě,
Ami **Dmi7** **E7**
pivo je pod míru a muzika - no děs,
Ami **Dmi7 G** **Ami Dmi7 G**
jenom ta holka mě drží při životě,
Ami **Dmi7 E7** **Ami E7**
piju a koukám, a vyl bych jako pes.
2. Co na mě vlastně vidí, že mi dává šanci,
jsem z jiné planety, o generaci zpět,
tahleta muzika mě těžko svede k tanci,
mně v sedmnácti hrávali Nazareth.
- G** **D** **Ami**
R: Marie tančí sama, světlo ji ohmatává,
G **D**
Marie, ještě panna, ze světla počne
Ami G **Ami G**
do božího rána, do božího rána,
Ami **Dmi7 G** **Ami Dmi7 G** **Ami**
do božího rána, na na na ... **Dmi7 G** **Ami Dmi7 G**
3. Nazaret, holka, byla vlastně taky Lhota,
bydlel tam jeden chlap, je to pár tisíc let,
a jedný šestnáctce se chtělo do života,
ten chlap byl jenom tesař, jak jsem čet'.
4. Měl ruce drsný jako sukovatý dřeva
od fošen, od rakví, od marných zápasů,
Marie zašeptala: mně to, Josef, neva,
a on jí nežně zajel prsty do vlasů.
- R:
5. Nahmatal dívčí vůni pod strakatou látkou,
úlekem oněměl jak svatojánek v keřích,
Marie osaměla a stala se matkou,
té noci v Nazaretě počatý byl Ježíš.
- R:
6. Marie tančí sama a minuty plynou,
má oči zavřené a srdce dokořán,
zpívá svý lajlajlaj nejměkčí angličtinou,
no a ten nahoře s ní má svůj tajný, tajný plán.

- Ami** **G** **Ami**
1. Měl sedmnáctou desítku a žízeň pořád rostla
G **E7**
a podobal se těžítku, jak seděl, čuměl do skla,
Ami **G** **E7**
ani si nebyl ulevit, měl s sebou asi pleny,
Ami **G** **Emi** **Ami G Ami**
za celej večer neřek' nic, jen šilhal do tý pěny.
2. Seděl jsem rovnou naproti, už zůstali jsme sami,
jen pingl se sklem rachotí, a u baru dvě dámy,
pak najednou, když vytáhnul osmnáctýho bůra,
řek': "Chlapče, máš dvě možnosti: bejt lustr nebo můra."
3. Tak nevím, je to Sokrates anebo místní kretén,
kdyby řek' třeba "chcípl pes" nebo "je teplej květen",
dopil poslední sklenici, pak vstal a říká, že jde,
Ami **G** **Ami**
a dal se stezkou k silnici, co ke hřbitovu vede,
Ami **G** **Emi Ami**
a dal se stezkou k silnici, co ke hřbitovu vede.
4. To jsem ho viděl naposled, jak zmizel u hřbitova,
jen pár dnů se mi vrací zpět ta jeho zvláštní slova,
pak zapomněl jsem, jak šel čas a utek' nákej pátek,
[: napad' sníh, přišel listopad, kdy mívál táta svátek. :]
5. Tak bloumám ztichlým hřbitovem v ruce s tím keřem růží
a najednou, no čert to vem, všude mám husí kůži,
tam pomník stál, jen spadaná na něm ze stromů kůra,
jméno [: a nápís: "Máš dvě možnosti: bejt lustr nebo můra."
:]

- Ami C D**
1. Když jsi na svět přišla, padal sníh
Ami C D
a vločky roztávaly v očích tvých,
Ami G D
na okno slétly napsat prorocství,
Ami G D
přinesly ti jméno, který teď šeptám po nocích.

Ami C D Ami G D Ami G D
R: Madalén, Madalén.

2. Madalén je jméno pro víly,
jenomže tě tenkrát nějak jinak pokřtili,
a taky jinej táta přišel k vám,
mně zbylo jen jméno, který sám v sobě zamykám.
3. V dětském světě z modrých korálek
možná jsem s tebou aspoň na dálku,
tvůj novej táta nemá ponětí,
jaký je tvý jméno, co nosím vrytý v paměti.

Ami C D Ami G D Ami G D
R: Madalén, Madalén ...

Muzikantské volno

Bokomara

D Ami G D
Časem jste vybledly, lásky mé na dálku,
 Ami G A D G D Ami C D
posílám proto k vám jen prázdnou obálku,
 Ami G D
je na ní adresa poslední hospody,
 Ami G D
kam jsem se usadil s kytarou na schody,
 Ami G D
budu si chvilku hrát, pouštět hlas po větru,
 Ami G A D G D Ami C D
jenom tak nalahko v košili, bez svetru,
 Ami G D
dneska tu nechci hrát velkého umělce,
 Ami G A
beru si po letech poprvé volno,
 Ami G D
snad mezi štangasty přiberou vetřelce,
 Ami G A D G D Ami C D
co pivní sklenici rád zvedne kolmo.

Muž za rohem

Bokomara

Emi

R: [: Já jsem muž za rohem s kyjem a parohem. :]

- F#mi H A E**
1. Podléhám únavě, tvářím se krotce,
F#mi H A E
když tančím po hlavě smutného chodce,
F#mi H A E
moc mě to nebaví, ale já musím
F#mi H A E
praštit ho do hlavy, aspoň to zkusím.

R:

2. O svůj kyj opřený za rohem čekám,
chodec je ztracený, jsem pal i secam,
ne, nemá naději, ani tu malou,
i když bych raději praštil svou starou.
3. Nadávám na paroh, že musím cuknout,
nemůžu zpozaroh ani si juknout,
nejdřív jdou parohy, pak teprv hlava,
těžko z té polohy kyjem se mává, mává, mává.

R: (2x)

Emi A D Emi A D Emi A D Emi A D Emi

*: Na na na ...

Na co, moja, myslíš

Bokomara

Dmi	G	C
1. Na co, moja, myslíš, když sa na mňa díváš,
Ami Dmi Bmaj⁷ C Dmi
že ty pořád pláčeš, slzenky ukrýváš.
 2. Myslím, kudy chodím, myslet nepřestanu,
že ty v poli padneš, samotná zostanu.
 3. Mamka moja říká: dřív, než slunko zande,
ať ta nevzpomínám, galána mi nande.
 4. Jestli ty sa vydáš, veznu k sobě zrána,
na slámu položím dcerku kapitána.
 5. Ten sa teho dozví, lítěj boj požene,
až mi mou hlavičku [: kulička prožene ... :]

- G Ami D G Ami D
1. [: Jde Lída na trh do Lhoty, a jak se lesem žene, :]
 C C/H Ami D G D G
 [: na zemi leží kalhoty pánské a obnošené. :]
2. [: Větvičkou do nich píchla, nic nestalo se však, :]
 [: chudák holka si vzdychla: ach jo,
 jen hnízdo, a ne pták. :]

Nedávej, nedávej

Bokomara

- D G C D
1. Nedávej, nedávej na první sluníčko,
 C G D G C D C G D
je příliš hubené - zahřeje maličko.
2. Nedávej, nedávej na první zdání,
teprve po létu přichází zrání, zrání.
3. Nedávej, nedávej, nechceš-li sklízet,
falešné sluníčko může hned zmizet.
4. Nedávej, nedávej, dočkej si času,
jako se říkává: jak husa klasu.

- Ami Ami/G Ami/F E
1. V Brně je veletrh a jeřabiny zrají,
Ami Ami/G Ami/F E
cizinci s tvrdým v tvrdé měně klopí,
Ami Ami/G Ami/F E
a holky ze štatlu mezi stehny otvírají
Ami Ami/G Ami/F E
svou malou českou bránu do Evropy.
2. Myšlenky hovězí, a obzvláště ty zadní,
na ceně stouply objížďky a špína,
budoucnost chystá se, jó, padni, komu padni,
Ami Ami/G Ami/F E Ami
ještě se neví, a už se zapomíná.
3. Zas přijde výročí a slúbíme si lásku,
sýkorkám chutná, syslové se činí,
důchodci na polích, pár erteplí, hrst klásků,
Ami Ami/G Ami/F E Ami
a všichni jsme si trochu nepovinní ...

O Anděle

Bokomara

- G** **D** **C** **G**
1. Tři čtvrti na červen, víc asi nebylo,
 D **C** **G**
ač vítr nefoukal, žito se vlnilo,
 D **C** **G**
přálo nám počasí, tak jsme to viděli,
 D **F C** **G**
na mezi hrála si Anděla s anděli.

- Emi** **C** **G** **D**
R: Na božích mlýnech tuhle píseň melu,
Emi **C** **Cmi7** **D** **C G**
klidně mě vynech, dělám to pro Andělu bez andělů.

2. Dvě nohy nad křídly, andělem přibitá,
Andělo v obilí, Bůh ti to spočítá,
když pán Bůh zacinká, blýskne a zahřmí se,
chvilinka malinká, a anděl stratí se.

R:

3. Je brzo k snídani a pozdě k večeři,
měsíc tě poraní, nikdo ti nevěří,
možná, že na lukách potkáte Andělu,
ve vlasech zlatý prach z peříček andělů.

O myších a o lidech

Bokomara

1. Došly mi peníze, a tobě zase city,
kolik velkých plánů čeká na příště,
z ledničky vytáhnu láhve nedopitý,
do paměti vložím velký smetiště.
2. Pak budou pokojem běhat bílý myši,
možná, že si taky jednu ochočím,
budem tě pomlouvat a ty to neuslyšíš,
když jsou koně mrtvý, co je po kočím?
- R: Ráno mi přinese darem kocovinu,
nejspíš na mě bude pohled pro bohy,
někomu vynadám, tak třeba svému stínu,
no, a začnu čekat datum zálohy.
3. Zas budu suverén s pětikilem v kapse,
sbalím své trable a dám je do sběru,
tvý číslo vytočím: po večeři stav se, jo,
rozjedem to spolu třeba v Boleru.
4. Říkat si budeme, co se vždycky říká,
oba jsme už přece dávno dospělí,
potom dám poslední prachy za taxíka,
na finále skončím ve tvý posteli.
5. Všechny lži ohraný ukradu ti ze rtů,
sliby, ty se hodí leda do kina,
vím, že se probudím a zase půjdu k čertu
na polívku někam, kde je laciná.
- R: Zas budou pokojem běhat bílý myši,
konečně si taky jednu ochočím,
kdo z nás je větší lhář, teď už nerozliším,
[: koně už jsou v trapu, střelte po kočím! :]

Óda na bolest

Bokomara

- Ami** **Dmi⁷** **G** **Ami**
1. Miláčku, nechod' na zahradu, chystá se stávka jabloní,
Dmi⁷ **G** **D**
zrají jak včera v našem sadu, jenomže dneska nevoní,
Ami **Dmi⁷** **G D**
nevoní, vap ta da ta ...,
G **Ami** **G** **Ami**
a bez smyslu jsou všechna slova, a kde je zámek, není klíč,
G **Ami** **G** **E**
a marně lijem do olova, a marně vyjem na měsíc,
F **C** **D#** **G**
vlastně mám všechno, co si přeji, mám i ty trny od růží,
Ami **Dmi⁷** **G** **D**
píseň o dobré beznaději trčí mi někde pod kůží,
Ami **Dmi⁷** **G D** **Ami** **Dmi⁷** **G D**
pod kůží, uap ta da ta ...
2. Chrátová opona se trhá jak mléčná dráha nad ránem,
po slunci měsíc svůj disk vrhá, opit laciným šampáněm,
šampáněm, uap ta da ta ...,
a taky Kristus prázdných dlaní touží nás sevřít v objetí,
jenomže hřeby mu v tom brání, a ty mi šeptáš: jak je ti, jak
je ti?
Jsou chvíle v řece mezi břehy, kdy už je jedno, kam jde proud,
bojím se kamení i něhy, bojím se plout i utonout,
utonout, uap ta da ta ... hm ...

1. Dnes večer, lásko, nejdu zrovna nikam,
Fmaj7 **C/H** **Ami**
D7 **G**
musím si spočítat, co se nevrátí,
C **C/H** **Ami**
když přijdeš, nezvoň, já se nezamykám,
Fmaj7 **G**
to mají ve zvyku jenom bohatí.
2. Mně patří jedno okno do ulice,
ve kterým sleduju, kam se žene svět,
co vidím, schovám ve svý harmonice,
jednou ti o tom snad budu vyprávět.
- Ami** **D**
R: O lidech ve frontě na dobrý skutky,
Ami **G**
o vlídným úsměvu, co už se nenosí,
Ami **D**
o nářku rozbitý telefonní budky,
F **G**
o smůle, co se mi lepí na šosy.
- R: Taky o štěstí, jak je kdo chápe,
o holkách, který se moc rychle rozdaly,
občas je zasvědí duše pod make-upem,
jenže svět kvůli nim sotva zpomalí.
3. Tak vidíš, lásko, už mi bylo třicet,
a pořád zůstávám jednou z mnoha nul,
mám jen to svý okno do ulice,
špehýrku na životm co mě uhranul.
4. Sám stojím ve frontě na dobrý skutky
s úsměvem, který se dávno nenosí,
občas dám korunu do rozbitý budky
a sám se smůle svý lepím na šosy.
- R: Možná si po štěstí pokaždý šlapu,
když spávám s holkama, co už se rozdaly,
jenomže pořád mám duši bez make-upu,
třeba svět kvůli mě jednou zpomalí ...

Opuštěnej pes

Bokomara

1. **Ami** **Dmi** **G** **Ami**
1. Ještě tě mám na háku, už za tebou lezu,
Dmi G **E**
stojím tu v mokrým baráku jak mastnej kastrol v dřezu,
Dmi **G** **C** **C/H** **Ami**
každej říká: to se vsákne, at' má holka školu,
Dmi **E** **Ami** **A7**
výťah občas smutně cvakne a padá sem dolů,
Dmi **G** **C** **C/H** **Ami**
každej říká: to se vsákne, at' má holka školu,
Dmi **E** **Ami** **E** **Ami**
výťah občas smutně cvakne a padá sem dolů.

- Dmi** **E**
R: Stojím tu jak opuštěnej pes,
Ami
to jsem teda pěkně na dno kles',
Dmi **G** **C** **Cmaj7** **C**
špehýrkou mezi zábradlím se dívám nahoru
Dmi **E**
a nevím, proč nejdu na pivo,
Ami
jseš pitomá, ksicht máš jako bramboru,
Dmi **E** **Ami**
a vůbec jsi tak nějak celá nakřivo.

2. Kopu si šutrák placírkou, v přízemí hučí klozet,
tak škrtám sirku za sirkou a cvrnkám s nima o zeď,
[: kukátka už ve tmě blikaj', zevnitř slyším Broma,
mý prsty ve tmě tě svlíkaj', a ty sedíš doma. :]

- R: Stojím tu jak opuštěnej pes,
to jsem teda pěkně na dno kles',
to se zase dneska krásně lituju,
zas jeden prošoupanej den,
jsem hrdej na to, že tu stepuju
Ami **F** **G** **Ami** **F** **G** **Ami**
a bojím se, fakt, že půjdeš ven, ven, ven ...

G C Ami D
 1. Mý holky opilky tančí svý čtverylky
 G C D
 na hřbitově prázdnejch flašek,
 G C Ami D
 prach patou zametou Babeta s Žanetou,
 G C D G C Ami D
 Dáša se uklání Máše, uklání Máše, Máše,
 G C Ami D
 uklání Máše, Máše.

2. Smějí se Jarmile, když má tři promile,
 vlaje jak hulánskej prapor,
 jsou sladký jak cukroví, pralinky rumový,
 v nirváně ulicí tápou, ulicí tápou, tápou,
 ulicí tápou, tápou.

C D G C D G
 R: Broukaj' si přiblblý hity, nikdy to nebude jiná,
 C D G Ami D
 bez krásy a maturity, s flaškou se líp zapomíná,
 C D G C D G
 bože zlej, z nebe se dívej, jenom rum je spravedlivej, ách G
 jo.

3. Rády by se vdaly, s princem už to vzdaly
 a zedníka schrastěj' i za rok,
 v textilce u stroje dávno už ví svoje,
 že na štěstí nemají nárok, nemají nárok, nárok,
 nemají nárok, nárok.

4. Jsou našrot a natuty, pošlou si do Fruty
 pro štěstí, pro tuzemáček,
 zatím si potají do taktu zpívají,
 že život je velkej háček, je velkej háček, háček,
 je velkej háček, háček.

R:

Rec: Tak jí dejte ještě tři rummy, položte jí ruce na zem,
 ona dojde domů sama pěšky!

Pět lilií

Bokomara

- Emi D A C D Emi**
1. Bláhová, zmámená rytířem erbu s lilií,
D A C D Emi
lásku tvou skrýt mohou teď šaty, co však za pár dní,
G/F# G Ami D Emi
a hřích, ten se vymítá pranýřem, kládou na nohou,
D A C D Emi
děšť a sníh chátra uvítá - to Kristus brečí nad ubohou,
Emi A D Emi D Emi
zmáčená, ztrápená, vyhnaná od klášterních bran,
A D Emi D Emi
stojíš jako puklej džbán a nebesa jsou dokořán.

- Emi D G Ami C D Emi**
R: Hříchem lásku zvou a plivnou, když je poprosíš,
D G Ami C D Ami D
září býk a štír, možná, že hvězd se doprosíš,
Emi D G Ami C D Emi
hříšnou lásku svou v horečkách stěží donosíš,
D G Ami C D Ami D Ami D
září býk a štír, vedou tě cestou do polí.

- Emi D A C D Emi**
2. Život v ní zkamení a rosa už ji nestudí,
G/F# G Ami C D Emi
anděl s ní v trávě spí a sotva už ji probudí,
A D Emi D Emi
lásko má, místo znám, kde vyrostlo pět lilií,
A D Emi D Emi
nebesům moh' se rovnat svět, květy to místo zakryjí.

R:

- E** **Hmi**
1. Leží si ve skříni jak vzácná relikvie,
D **A** **E**
před šátky po babičce světu ukrytý je,
Hmi
že bych se za něj styděl, tak to zase ne,
D **A** **D** **A** **E**
stejně má svoje dny tam na dně sečtené.
2. A vlastně nevím, proč se dneska směju tomu,
vzpomínám, jak jsem si ho hrdě přines' domů,
byl ze mě pionýr - no prostě slavnej den,
a máma se tak divně usmívala jen.
- Hmi** **A** **E**
R: Dnes už vím: ona svoje věděla,
Hmi **A** **E**
však ho to přejde, žádný spěch,
Hmi **A** **E**
a že mi radost kazit nechtěla,
D **A** **Hmi** **A**
tak jen tak nenápadně mlčela
Hmi
a hladila mě po vlasech.
3. Když jsem pak v šestý třídě Novákový Lídě
posílal psaníčka, at' ke mě domů přijde,
vzkázala po Lence, když pionýr jsem,
tak táta zakázal jí chodit se mnou ven.
4. Ta dívka copatá mi do snů vnesla zmatek,
to kvůli ní jsem tenkrát zavrhl' rudý šátek,
přestal jsem docházet a přestal sbírat zběr
a s Lídou do parku jsem chodil v podvečer.
- R: Tři týdny se mnou tuším chodila,
řek' bych, dva určitě, no, tři snad,
pak se mi někde s někým ztratila,
no zas tak hrozně krásná nebyla,
abych se kvůli ní měl prát.
5. Pak si mě braly stranou učitelky - soušky,
abych se vzpamatoval, navštěvoval kroužky,
mně to přišlo hloupý, a stal jsem se tak
schopný, však pasívní až podprůměrný žák.
6. Dlouho ten šátek ležel mezi prádlem v špině,
pak jsem ho smutně vzal a složil na dno skříně,
ač trochu vybledl, s ním stále vrací se
marnivá vzpomínka na Lídu z šestý C.

Pivovarská Mary

Bokomara

1. V hospodě u pivováru moje Máňa bydlí,
G C D
G C G D
má charakter a má páru, chrání svou čest židlí.
2. Samý dědci uslintaný nenechavejch vočí
choděj' domů zkárovaný a pod lampou močí.
3. Servírka má život těžký, pokud není lehká,
ale nemá život lehký, pakliže je těžká.
4. Tak jim plivne bez váhání do zlatistejch moků,
Máňa, ta si svou čest chrání šedesát dva roků.

Ami

1. Pondělí, to je útes v mlze

Dmi

a černá jáma v temnotách,

G

neony hospod zhasnou drze,

Ami

Emi Ami

a člověk na to ztroskotá.

2. Pondělí je den abstinence,
den bez chmele a bez sladu,
jen šedá myška piští tence,
na bílou nemá náladu.

C

- R: Spím na obláčku pивní pěny

G

a zdají se mi krásné ženy,

Ami

až za hrob věrné jako Indky,

E

a já mám radši tuhletu,

C

má vlasy v barvě fernetu

G

a oči peprmintky,

Ami

má duši něžnou a voní režnou,

E

Ami

G Ami Emi Ami

a voní víc než konvalinky, já já já.

3. Pondělí je den bez milosti,
my - tvrdí chlapi nepláčem,
pro ty, kdo neradi se postí,
vymyslel Pánbůh lahváče.

4. Pondělí je den zavírací,
jinak se to dá vydržet,
když ve stavebních ubikacích
jsou čtyři stěny celej svět.

R:

Ami

1. Jako rejnok pluješ vodou, z živé mrtvou uděláš,
 Ami⁷ Ami Ami⁷ Ami
 Ami⁷ Ami Ami⁷ Ami
 stokrát už jsem byla vdovou, a pokaždé se vracíváš
 C H
 ze svých lásek sezónních jako zchudlý obchodník,
 C D H
 a já - já se učím v poušti smát.
2. Jsi tak pyšný na svou firmu, že málokterá odolá,
 ty tvé lásky jsou jak z filmu, který pouštíš dokola
 ve tvém krámku s veteší, tam se všechno vyřeší,
 a já - já se učím v poušti smát.
- R: Ami D Ami D
 Ami D Ami D
 sto malých zbabělců ti z očí kouká, když máš něco říct,
 Ami D
 sto malých lakomců ti z očí kouká, když máš něco dát,
 Ami D
 sto malých pubertáků nosíš ve svém prima saku,
 Ami D
 a já se musím smát,
 Ami D Ami D
 když se máš zachovat jako chlap, ts, jako chlap,
 F E
 [: teď vím, čemu se mám v poušti smát. :]
3. Chodím deštěm, abych smyla koktejl vůní parfémů,
 kde se v tobě bere víra, že jsi pánem harému,
 nebrat ti ten hloupý pocit, když já sčítám prázdné noci,
 a já - já se učím v poušti smát, uap ta dap ...

1. To, že jste zvědaví tak tuze,
dnes čistého vám naliji,
jak vlastně lidstvo přišlo k duze,
no, a já ke své Marii.

R: Já seděl u okna, ostřil dalekohled,
díky ti, Marie, díky za ten pohled.

2. Marie vzala si sklenku mléka
a na tři doušky ho vypila,
pak na louce se z trička svlékla
a přivábila motýla.

R:

3. Motýl jí used' na rameno
a potom slétl ještě níž,
Bůh, když to viděl, řekl: ženo,
ty už mě zase pokoušíš.

R:

4. Pak rozplakal se marnou touhou
a stvořil duhu ze svých slz,
je barevná jak motýl s loukou
a oblá jako její prs.

R: Já seděl u okna, ostřil dalekohled,
díky ti, Marie, díky,
já seděl u okna, ostřil dalekohled,
díky ti, Marie, díky, za ten pohled.

- G C G
1. Den vrazil do tmy pípu,
C D G
svlíká sochy z černejch obleků,
C G
a Oskar v pozlaceným džípu
C D G
zvolna se vydal na štreku.
2. Tak si čtu vzkazy ze zdí
a tohle ráno nic mi nedluží,
z oblohy opadaly hvězdy,
asi se koupou v kalužích.
- Emi Ami**
R: A letní vůně Krišnovy trávy
Emi Ami
kamennejm sochám náladu spraví,
D G D
třeba si zahrajou dámu,
Emi Ami
sám velký vládce třinácti nebí
Emi Ami
ospale zívá, na svět se šklebí,
D G D
možná se právě vrátil z moc práma flámu.
3. Den vrazil do tmy pípu,
všem sochám v očích světlo zapění,
a holky z pohádkovejch klipů
dávaj' mi tajný znamení.
4. Některou možná trápí,
že se mi ještě vůbec nechce spát,
vždycky je důvod něco zapít
a všechno je tak akorát.
- R:
5. Den vrazil do tmy pípu,
a mně už dávno budík nezvoní,
nejsem ten kladás z Rychlejšch šípů,
mám trochu jinej zákoník.
6. Den vrazil do tmy pípu,
frontáci sháněj' lístky do ráje,
já z kapsy svoje drobný sypu,
žízeň zas volby vyhraje.

R:

Romeo a Julie

Bokomara

1. Na dnešní večer já měla jsem, hochu,
nabídek víc než stopadesát,
tak si dej panáka a snaž se trochu,
když já jsem, zlato, zvyklá spíš na to, že to má spád.
2. Já nemám srdce pod patentním zámkem,
když už nic jinýho, aspoň mě bav,
bav, ale neděs mě, začal jsi Šrámkem,
to by tak chtělo, když už, tak tělo, a žádnéj splav.

R: To sis měl vybrat Jarku, já na to neletím,
jen za ručičku v parku, to je jak pro děti,
ty ceníš na mě dásně a recituješ básně,
v kterým jsi, proboha, století?

3. Jestli chceš vzlykat a po mně toužit,
to můžeš v kuchyni nad nádobím,
proč se mám s tebou však po parku ploužit
jak Eva rájem, zapij to čajem heřmánkovým.
4. A že prej vy muži jste pány světa,
to teda nad světem udělám kříž,
mně srdce buší jak dunivej metal,
já nejsem vadná a nejsem žádná Nastěnka, víš?
- R: Tos' měl jít radši s Jitkou, co tě to napadlo,
chtít šokovat mně kytkou, to není divadlo,
růže hoď do kanálu, to máš z těch seriálů,
takhle to, proboha, dopadlo!

- A E mi
1. Je mi kousek přes dvacet,
 D A
 pár malejch rolí už mám za sebou,
 C
 stihla jsem něco poztrácet,
 D A E mi D A
 výčitky ještě tolik nezebou, tolik nezebou.
2. Plány mám trochu nejasný,
v hlavě mi pořád tančí synkopy,
snad jenom kámen nemá sny,
ale ty moje, co mi natropí, co mi natropí?
- D G D A
R: Zamknu se houslovým klíčem do pěti řádků osnovy,
 D G D A
 starý lásky měním za nový, i když to není férový,
 E mi G
 čí je to vina, že už jsem jiná,
 D A E mi D A
 na to sotva správně odpovím, sotva odpovím.
3. Je mi kousek přes dvacet,
můj svět je plnej starejch závazků,
vracet se nebo nevracet,
Hamlet měl celkem snadnou otázku.
4. A tak jdu z bláta do louží,
život tě, holka, ještě naučí,
jenže já ani netoužím
dostat se pryč z těch krásnejch pavučin.
- R:
5. Stojím a koukám do země,
tvářím se, že jsem dávno dospělá,
prosím vás, chvíli nechte mě,
první krok stejně sama udělám, sama udělám,
na na na ...

Ami **Dmi⁷ G** **C C/H**
1. Samota - holka vyzáblá, samota v černém sametu,
Ami **Dmi F** **D#dim** **E**
a tak pěknýho hřebce má, a vlasy - včely v rozletu.

2. Samota - holka hladová, do pouště míří pramínky,
a navždy bude taková, vysaje ze mě vzpomínky.

Ami **Dmi⁷ G** **C C/H**
R: Tak, vítej, vítej, samoto u prostřeného stolu,
Ami **Dmi E**
pole je mákem oseto, pojd', pobudeme spolu.

3. Samota - panna z nezbytí, samota - něžná ponněnka,
vplétá své prsty do kvítí, půjčuje oči smuténkám.

4. Samota značky Napořád, samota jídla beze slov,
je přesná jako jízdni řád, poslední dcera starých vdov.

R:

5. Samota - něžný oblázek, samota - kámen bez citu,
půjčte jí křídla otázek, a ztratí se vám v blankytu.

6. Každý má tu svou samotu, jak by ne, jednu mám já a jednu ty,
a až nám ten svět pomine, sejdou se naše samoty.

R:

Rec: Tak pojd', budem spolu

řekl mi: následuj, nechal mne pod křížem,
pak teprv nastaly ty pravé potíže."

7. "Ale nač na to vzpomínat, život se nevrátí,"
v té chvíli počali andělé zpívati
svou píseň pro lyru, pro hlasů pět
pro všechny Marie, co je zná svět.
8. Tož toto se slavilo v nebeském Hiltonu,
komety přispěly leskem svých ohonů,
těch světců a světic, girland a stuh,
Mariím připíjel na zdraví Bůh.

Sexy kuplet o zrzavé Magdě

Bokomara

- Ami** **D**
1. Uličkou lásky jde zrzavá Magda
G **Ami**
a hlasy mužů se táhnou jak med:
D
"je t'aime" a "wieviel" a "skolko" a "kagda",
G **Ami**
a ona završí: pět set a hned,
C **G**
na ten svůj sex-appeal není tak drahá,
D **Ami**
svlíkám ji očima pátý den už,
C **G**
do mejch snů přichází nádherně nahá,
D **Ami D G A**
já se dnes rozhod' jak pravý muž.
- A** **G**
R: Sáhnu l jsem pro pět set do knížky vkladní
D **A**
a jdu k ní - k bohyni, k dívce snů mých,
G
svatozář zrzavá vznáší se nad ní,
D **Ami**
a já si připíšu báječný hřích.
2. Už kroužím kolem ní jak průvan v bytě,
už kroužím kolem ní jak vilný vrah,
ona hned "mein Schaffer, mein lieber, was, bitte",
a já jak frajer jsem do kapsy sáh',
držím pět bankovek, už je mám v hrsti,
já platím hotově - poslužte si,
vzala je štítivě mezi dva prsty,
pak se mě zeptala, co vlastně chci.
- R: Prohlídla si mě jak přírodní úkaz,
znáte to - člověk má pocit, že sní,
když jsem chtěl předložit občanský průkaz,
kývla, že jdeme, a já jsem šel s ní.
3. Táhla mě za sebou, no, to jsem koukal,
ulice, na konci dům a v něm sklep,
abych se do dvířek přes pupek vsoukal,
musel jsem předvést děsivý dřep,
zůstaň stát u dveří, dál ani krok,
řekla a usedla za počítač,
jó, milej, sorry, please, pokrok je pokrok,
nejdřív si ověřím, co ty jsi zač.
- R: Počítač - zmetek jen vyplázl jazyk,

vyplivnul disketu, ohrnul ret,
škrtlo v něm, bliklo, až zapomněl Basic,
a já si neužil za svých pět set.

- Ami** **C** **G** **Ami**
1. Až mi slezou vlasy, nepustím si plyn,
 C **G** **Ami**
bude ze mě asi stoprocentní skin,
 C **G** **D**
baseballovou pálkou Peška budu hrát,
Ami **C** **G** **Ami**
odhlásím si Rock&Pop, Černý - no nemám rád!
2. Má huba by snesla řvátí ze všech sil,
skandovati hesla "Čechy Čechům včil!"
Dotáhnu to k cíli, jaký cavyky,
[: dělím zem na díly podle logiky. :]
3. "Čechy Čechům!" troubím z trouby obrovské,
"boubelatým Boubín a Čáslav Čáslavské,
Čechy Čechům, jasně, žádný unikum,
[: Malou Stranu pouze malým straníkům!" :]

R: ^A "Napiš mi," ^G "napíšu, to víš, že ano,"
^G ^D ^A
 slíbil jsem jedno červnové ráno,
^G ^D ^A
 "napiš mi," "napíšem, veď vieš, že áno,"
^G ^D ^A
 slúbila jedno júnové ráno.

*: ^D Platila dotyk za dotek a za polibek bozk,
^D ^A ^E
 hotové, bez všech hypoték, a já tál, no, jako vosk.

1. ^C A teď píšu, těžko je mi, že cizinku mám tajně rád,
^C ^A
 žijeme v roztržené zemi a do mapy už kreslí drát.
2. A teď vidím všechna slova, která nám zahalila tma,
 má čučoriedko rozprávková, ještě tě na jazyku mám, mám, mám.

R:

*:

3. A teď nový jazyk tvořím a novou zemi, kde lze žít,
 a ak ti láskou neochořím, rád přijedu tě políbit.
4. A teď snívám všechny sničky, hej, zalet', sokol, biely vták,
 začaruju tě do písničky a vykvitneš mi jako mák, jako mák,
 jako mák.

R: [^A ^G ^D ^A slúbila jedno júnové ráno ... :]

Stokrát křížem kráž

Bokomara

Emi Emi/F# Emi Emi/F# Emi Emi/F# Emi Emi/F#
1. Snad bych uvěřil, že moře není slané,
C G D Ami7 C
kdybych proplul v něm stokrát křížem kráž,
Emi Emi/F# Emi Emi/F# Emi
každá sladká lež tak lehce kolem tvých rtů vane,
Emi/F# Emi Emi/F#
C Hmi Ami7
já nechci pochybovat o každé z nich zvlášť.

2. Dalším dotykem se vzdaluješ blíž ke mně,
tvůj pláč je upřímný, jen když se usmíváš,
tlačíš se mi do klína jak strom do suché země,
šeptáš "lásko, chci tě", a už vím, že jsi lhář.

G C D
R: Had se plazí do koruny stromu,
Emi C Emi D
a tys' ke mně ruku vztáh',
G C D
milujem se v sutinách zbouraného domu
Emi C Emi Ami7 D Emi Ami7 D
a stavěli z něj hrad v milostných hrách, hrách.

3. Volní jak dvě mouchy mezi okny,
všude kolem plochy, bílé plochy jen,
drtíš mě svým tělem, čekáš na můj výkřik do tmy,
snad nás osvobodí z těch prosklených stěn.

4. Snad bych uvěřil, že všechno bude jiné,
cítím jenom lítost, vůbec žádnou zášť,
každá sladká lež tak lehce kolem tvých rtů plyne,
já nechci pochybovat o každé z nich zvlášť.

R:

Uzenářský blues

Bokomara

- E** **A7**
1. Chci tě mít nesmírně, je to tak hezké,
C7 **H7** **E**
v tátově udírně dneska v půl šesté.
2. Tam ti pak, nadšený, hned, jak se slezem,
ufiknu uzený císařským řezem.
3. Spadneme do klobás, na háčcích jsou tam,
a věncem buřtů nás navzájem spoutám.
- A7** **E**
R: Vpletu ti do vlasů ostravskou klobásu, lásko,
A7 **H7**
pak přidám jelito, ach ano, voní to.
- R: Jsme tady vtěsnaný, dva plátky sekaný,
ať se čas neztrácí, jsme párek svlékací.
4. Až se mi omrzíš, když to tak ženem,
dostaneš na talíř botulin s křenem.

- Emi** **D**
1. Řekni mi, synečku, kdy přijdeš k nám domů,
C **Emi**
mamka už sa ptala, komu mě dá, komu.
 2. Dneska ani příště, já su eště mladý,
mosím něco užít, když jsem jednu tady.
 3. Já su eště mladý, aby som sa ženil.
A přece si moju zahrádečku plenil.
 4. Neříkej, že plenil, samas' mi ju dala,
a teď by si na mě vinu svalovala.
 5. Tvoja vina, moja, pán Bůh at' je s náma,
mamku nechcu vidět, ostanu zas sama.

Valčík s Marií

Bokomara

- G** **Ami**
1. Tančil jsem s Marií v laciným lokále,
Ami⁷ **D**
na stole půllitry, u stolu veselo,
G **Ami**
zednický varhany, forte atakdále,
Ami⁷ **D**
v břiše mi šplouchalo Labutí jezero.
2. Tančil jsem s Marií v laciný putyce,
aj jsem si folklórně do skoku zavýskal,
za chvíli po mně už lezla jak štěnice,
dědkové slintali, jaký má stehniska.
- C** **G**
R: Krok-sun-krok, krok-sun-krok, ten chlípný valčík,
F **G**
za okny voněl nám parčík,
C **Dmi**
no tak pojd', Marie, bude to obrovský,
F **G**
já jsem tvůj Louskáček, já jsem tvůj Čajkovskij,
C **Dmi**
uvěř mně, Marie, su z tebe celý hin,
F **G**
já jsem tvůj Dalibor, Othello, Lohengrin,
Ami **Dmi**
když se mi nepoddáš, dám ti pár facek,
F **Ami** **D** **G** **Ami** **Ami⁷** **D** **G** **Ami** **Ami⁷** **D**
budu tvůj Vejvoda, Valdauf a Vacek.
3. Tančil jsem s Marií ve čtvrtý skupině,
aby to nebyla docela otrava,
dveře se rozlítly a já jsem uviděl
jejího manžela, bagristu Václava.
- R: Bumbác, bumbác, ty lumpe a mrcho,
čuchněte, jak voní krchov,
plav domů, Marie, už toho bylo dost,
zejtra mi zazpíváš svou Ódu na radost,
a tebe, frajírku, zašlapu do země,
já nejsem medvěd, jsem Vašek a ne...štvi mě,
a pak mi rytmicky střelil pár facek,
vyhráli Vejvoda, Valdauf a Vacek.

Zájezdní hostinec

Bokomara

- Ami** **Dmi⁷**
1. Na kraji města, kde trolej končí,
Fmaj⁷ **Emi** **Ami**
znám místo, kde přerůstá tráva,
Dmi⁷
kde rozbitá cesta se s městem loučí,
Fmaj⁷ **Emi** **Ami**
tam zájezdní hostinec stával,
Dmi⁷ **Cmaj⁷**
pro všechny formany i vandrovní
Dmi⁷ **Cmaj⁷**
znavený dalekou poutí
Dmi⁷ **Cmaj⁷**
bylo vždy víno i spaní skrovný
Dmi **E**
a chleba v ošatce z proutí.
2. Sem každéj rád zašel a šel jeden hlas,
že k jídlu vždy zachutná sklenka,
že zelený oči a moc útlej pas
má hostinská - zrzavá Lenka,
večer, když s vínem se ozve i zpěv,
pocestným zachutná strava,
hostům pak do tváří žene se krev
a z dekoltu točí se hlava.
3. Ten dům tam stál snad sto dvacet let
a ještě před poslední válkou,
jak čas běžel dál, tak měnil se svět,
je kousek, co dřív bylo dálkou,
však jedno tam zůstalo tak jako dřív,
kdo zavítal, hlad měl a strádal,
dostal hned najíst, moh' vypít pár piv
i v noci, aniž by se hádal.
- Ami** **Ami/G#** **Ami/G** **D/F#**
4. Na kraji města už nestojí nic,
Fmaj⁷ **Emi** **Ami**
jen moderní budova v městě,
Ami/G# **Ami/G D/F#**
kde pivo prej točí se až z Popovic
Fmaj⁷ **Emi** **Ami**
a za pokoj zaplatíš dvě stě marek,
tam nekoupíš nic večer po deváté
a nocleh je dva týdny předem,
a co je vám platný, když nadáváte,
nechte se obložit ledem, a jedem!
5. Naj naj ...

- Ami** **D** **G** **Ami**
1. Zavřete mě, zavřete do té černé věže,
C **G** **Ami** **E** **Ami A7**
ten, kdo má hřbet kulatý, ten se nepořeže, hm,
Dmi **Ami** **E** **Ami**
ten, kdo má hřbet kulatý, ten se nepořeže.
2. Napravte mě, napravte jako oheň voda,
ne ten nejlíp vyžije, kdo se nejlíp poddá, hm,
ne ten nejlíp vyžije, kdo se nejlíp poddá.
3. Pohřbete mě, pohřbete do země tři stopy,
kdo má v srdci mělčinu, ten se neutopí, hm,
kdo má v srdci mělčinu, ten se neutopí.
4. Napravte mě, napravte jako vlci kozu,
ne ten nejlíp vyžije, kdo má cizí rozum, hm,
ne ten nejlíp vyžije, kdo má cizí rozum.
5. Zatlučte mě, zatlučte do té černé truhly,
šel jsem světem za nosem, ale lávky uhly, hm,
šel jsem světem za nosem, ale lávky uhly.
6. Napravte mě, napravte tou dubovou holí,
ne ten nejlíp vyžije, kdo se nejmiň bojí, hm,
ne ten nejlíp vyžije, kdo se nejmiň bojí.

- Ami** **D**
1. Rozhodně o víc přišli jsme v životě,
G **Ami**
než o pár drobných z kapsy děravý,
D
než o pár akordů, praporek na notě,
G **Ami**
písničku, která nás dávno nebaví,
D G Ami D G Ami
nebaví, nebaví
2. O klíče houslový, o klíče od bytu,
který tu léta v trávě rezaví,
o pár svých iluzí, o pár svých pocitů,
co jsme si hloupě vzali do hlavy,
tu du tú, vzali do hlavy, tu du tú, do hlavy.
3. Dneska nic nemáme napsáno na čele,
ztráty a nálezy - na to není čas,
přišli jsme o víc než o dobré přátele
i o pár nepřátel, jsme tu sami zas,
tu du tú, jsme tu sami zas, tu du tú, zas.
3. Ty čtyři stěny, co vedou dokola,
podlaha, strop a okno do nikam,
telefon vyzvání, nikdo nás nevolá,
ztracený do sebe v sobě zanikám,
zanikám, zanikám, zanikám, zanikám ...